

BALVART DE SITGES

SEMANARI CACALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cap de la Vila, n.º 5, 1.ª

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, 15, entressol, 1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES, trimestre. 1'50 ptas. — ESPANYA, id., 2 id. — ESTRANGER, any, 12 franchs.

Anuncis, Esquelas, Remitts y Reclams, á preus convencionals.

Els de la primera página se pagarán doble.

NO S' TORNAN ELS ORIGINALS

Any II

Sitges 12 de Octubre de 1902

Núm 63

Gran Relotjeria y Joyeria

EL REGULADOR

Inmens assortit en objectes propis pera regalos

Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

Per la importancia de l' assumpto que tracta re-
produhim el següent article del *Diario de Barcelona*.

MUNICIPIOS RURALES

Hace pocos días tuve la visita del presidente de la Cámara Agrícola del Vallés D. Salvador Dachs, que me vino muy alarmado con la *Gaceta* de 18 de Agosto próximo pasado, que trae un reglamento orgánico del cuerpo de secretarios de Ayuntamiento, cuyo reglamento es la muerte de los municipios rurales y de la vida de los pueblos, según opinión de aquella Cámara.

Los Ayuntamientos tienen tiempo de informar en pro ó en contra hasta el día 18 de octubre próximo venidero; más como por lo general duermen, porque la vida corporativa apenas subsiste, es de suponer que el tal reglamento pase de provisional á definitivo sin reparos y discusiones, como suele ocurrir en España con todo lo que no afecta al bolsillo en corto plazo.

Leí la *Gaceta* y participé del pesimismo y de las ideas de la Cámara del Vallés, pero no me ví con ánimos de hacer nada, porque el trabajo de la vendimia nos tiene absorbidos á todos los viticultores, y porque poco puede hacer, aun disponiendo de tiempo, un simple particular.

Pude, sin embargo, robar un par de horas al trabajo y bosquejar este artículo para llamar la atención de los Municipios y de los propietarios rurales, de las Cámaras Agrícolas, y aun de los partidos políticos más ó menos descentralizadores y aun de los demócratas, sobre un reglamento se condesan en los siguientes artículos:

Artículo 1.º Todo Ayuntamiento pagará un secretario de sus fondos y lo nombrará con arreglo á lo que diremos, ó seá por concurso.

Art. 2.º Se anunciará el concurso en todos los *Boletines oficiales* de España.

Art. 4.º Todo concursante deberá presentar siete certificados, y entre ellos uno de aprobación en los exámenes para secretarios.

Art. 5.º Dentro del concurso los Ayuntamientos deberán preferir para nombrarles secretarios, á las que ya lo hayan sido por orden de categorías y á los doctores y licenciados en Derecho; con lo cual ya resulta que los Ayuntamientos no pueden elegir su secretario.

Arts. 7.º y 8.º Todo el expediente irá al Gobernador para que lo apruebe ó anule, y si es población de más de 15,000 almas, al ministro de la Gobernación.

Arts. 9.º y 10.º Los aspirantes que se crean perjudicados podrán recurrir al Gobernador ó al ministro.

Arts. 24 y 26. Los exámenes que dan aptitud para secretarios de pueblos de menos de 15,000 almas, serán de seis asignaturas, y para pueblos mayores serán de nueve asignaturas.

Art. 38. Los secretarios podrán hacer uso de licencia con sueldo por enfermedad, ó para descansar un mes al año y otro mes á medio sueldo.

Art. 40. Entre sus deberes figuran: Abrirá la correspondencia.—Dirigirá y vigilará á los empleados nombrados por el Ayuntamiento y por el Alcalde, y le corresponde en consecuencia:

- Fijar las horas de trabajo en las oficinas.
- Distribuir los trabajos.
- Imponer multas á los funcionarios del Ayuntamiento.

h) Conceder autorización para ausentarse.

Art. 47. Deberán intervenir en las listas electorales.— Formular los expedientes para cubrir el cupo de consumos.—Confeccionar los apéndices del amillaramiento, etc., todo bajo su mas estricta responsabilidad.

Art. 50. Los secretarios serán responsables de la más perfecta organización de los servicios de reclutamiento, bagajes, alojamientos, censos, estadísticas, padrones municipales y cuanto se refiera al servicio, disfrutando de la más amplia libertad y de toda la fuerza moral necesaria para la organización de los trabajos del personal administrativo, que actuará bajo su dependencia directa, sin recibir órdenes más que por su conducto.

Art. 51. Dedicarán especial cuidado á cuanto se refiere á servicios electorales.

Arts. 54 y 55. Dichos secretarios lo serán también del Alcalde y de las Juntas municipales.

Art. 59. Tendrán derecho á jubilación que pagará el Ayuntamiento. El deber de la jubilación será del 50 por 100 de sueldo.

Arts. 73 y 74. El Ayuntamiento y el Gobernador solo podrán separar á los secretarios de sus cargos mediante un expediente del que resulte haber incurrido en las faltas graves señaladas en el artículo 69.

Disposición final. Este reglamento regirá para todos los secretarios de Ayuntamiento que comprende, una vez sancionado por S. M., siempre que los mismos estén nombrados y desempeñen sus cargos *en propiedad*.

Creo que huelgan comentarios. Quien se penetra de las anteriores líneas, y más si lee el Reglamento íntegro con todas aquellas triquiñuelas que exige, y requisitos incapaces de lle-

narios todos, si no se cuenta con la venia del Gobernador; comprenderá fácilmente que de hoy en adelante al Alcalde apenas se llamará Pedro, y el Ayuntamiento no será nadie. En cada pueblo habrá un gobernadorcillo de mayor fijeza que el de la capital, pues tendrá el cargo *en propiedad*, y á éste se hará responsable de todo, principalmente de las elecciones, á las que, según el pudoroso Reglamento, ha de dedicar especial cuidado; y no olvidemos que este especial cuidado no lo mientan siquiera en todas las otras obligaciones del secretario.

En esta villa y en pueblos vecinos hay secretarios dignísimos que honran su cargo, pero hay pueblos donde es hoy ya el secretario un verdadero cacique, que, puesto de acuerdo con los politicastros, corta y raja como quiere, obligando á marcharse del pueblo al que no es de su devoción. ¿Qué será cuando impere ese reglamento, y, poco á poco, lleve la política á remolque á los pueblos, y pagando éstos, les vaya imponiendo esta nueva clase de empleados, que tienen su cargo en propiedad?

O yo no veo claro, ó la vida municipal, tan escasa hoy día y tan limitada, va á desaparecer por completo, apoderándose de cada pueblo un individuo más ó menos ligado con la política y que barrerá de la casa del Ayuntamiento á todo el que estorbe. Ni el alcalde ni ningún concejal pueden tener su cargo en propiedad, todos pasarán rápidamente, como nubes de verano; solo habrá una cabeza fija é inamovible, si está bien con el gobernador, y ésta será el secretario.

Y lo peor del caso es incorregible que resulta, porque esta *propiedad* será más sagrada que aquellas cuyas leyes hoy se atacan; y ante una nueva propiedad, contra unos derechos tales, no será fácil que el partido conservador se atreva.

Repito que ó yo no veo claro, ó es éste un paso hacia el absolutismo, hacia la absorción de todas las fuerzas vitales por el centro.

Mi deseo sería que personas de más conocimientos estudiasen el asunto, y, olvidando un poco la capital, pensasen en los pueblos y en nuestra vida y derramasen luz sobre cuestión tan importante.—*Manuel Raventos*.

San Sadurní de Noya Septiembre de 1902.

UN JUGADOR

(Continuació)

Lo mal era que tot just tocaven les set i el cor li deia que no s' hi havia de posar fins a les nou. L' home comença a rodar Rambla amunt, Rambla avall, les mans a les butxaques, lo bolet al clatell pensant en sa apuradíssima situació, somniant am la revenja. Però com la gent atrafegada l' empenyés, lo copejés, lo començés a marejar, sortí del paseig i guanyá l' acera, Dels restaurants, dels cafés, s' escapaven flaires aperitius, sorolls de cuberts, de cristall y de pisa, recordant-li que no havia dinat gaire, que no havia sopat gents, augmentant li 'l mal de cor, redoblant li les esgarriances de fred, tentant lo á entrar. Ell s' hi resistia, vi-

rava en en rodó, s' entornava, fen tintines, cap al passeig am lo cap tot coto i aquell berret sofocant cada cop més al clatell. Tremolins de fred entre carn i pell, li feien remenar el cos mal arropat, ficar-se altra volta les mans a la butxaca; pero al tebi contacte de les pecetes una suhor freda l' amarava de cap á peus, Perqué no era, no, la tebior seca i fada de la moneda posada al caliu del seu pantaló, ni tampoc la del metall d'una espasa escalfada am la sang de l' enemich, que era com la de una má generosa qu' esbategant i entre-suada l' socorria.—Vés, aquí ho tens, corre a casa téva alimenta als teus fills, parteix-t'ho am l' esposa, aixuga les llagrimes, sadolla la set, apaga la fam. Si no, al menos, nodreix-te tu,—semblava que li deien a l' orella; i les cames se li clohien, i, els ulls, aquells ulls sortits, li saltaven del cap, i sols un fil de voluntat l' aguantava, li sostenia l' esma.

Rosegat per la fam, maregat por aquell baf, aturadit per les veus interiors que l' posaven en pugna am la voluntat, empés per la por de sucumbir als estímuls de l' instint de conservació, fugí, fugí de la Rambla i començá a rodar per carres i carrarons i plaees i mes carrers, arranjant-se a las parets, fen esses, sense saber ont anava, fins que de sopte, i quan ja quasi li faltava l' halé, ensopegá am lo grahó sortint d' una escalinata. Mirá bé: era d' una iglesia, d' una iglesia gotica, qu'ell no coneixia, abandonada allí en aquella placeta fosca i negra per on no pasava ningú. La porta estava al fons de l'atri ojival i convergent, per on se colava un airet tebi, xuclant-lo, oferint li abric, caliu consolador.

Una idea estranya travessá pel seu cervell; pot-ser resant...

I pujá les escales am pena, i entrá. La iglesia estava fosca, plena de devotes immèrgides en massa negrosa dins d' aquella tenebror, que boi ni deixaba entreveure les simètriques capelles afilerades a amdós costats. Sols allá al fons de tot, a mig altar major, hi havia una gran clapa de llum, espurnejaven algunas arestes d' or de l' esvelt templet gotic qu' enlairava ses trepades agulles fins a les boires sospeses de la volta.

En Gutiérrez avançá, avançá ani pena; atret sempre per aquell foc de resplandors. Estava aquét com tan-cant dins d' un arc d' atmetlla esveltísim, fistonejat de güipurs d' or. En Gutiérrez aná avançant, avançant penosament per entre les dónes agenollades, los ulls fits en aquella clapa lluminosa sospesa en l' aire, a cada pas més esplendent, més viva, més celestial, fins a descobrir al mig d' ella a la Verge, am son vestit blanc, son manto blau, sos cabells rossos, la mirada al cel, les mans misticament plegades devant del pit, sos delicats peus empresonant una serp qu' agarrotava a un món. La claror, aquella claror blanca i enlluernadora, semblava resplendir de l' ideal figura de la Verge, estava dintre la gamma de tonalitats de sa vestidura, del rosa purísim de ses encarnacions, de les blavoses transparencies de sos ulls. I cos i llum, al besar se, s' esfumaven, se confonien en vaporesitats lluminiques qu' esborraven los contorns i daven halé de vida ultraterrena al rostre virginal de l' imatge, a ses afusades mans. Alenades d' encens pujaven delitoses a arrebolarse de les blancors castes d' aquella llum, i es gronxaven devant de la Verge, emperesides d' enlairar-se al cel.

Febrós, quasi sens esma, el jugador caigué de genolls al peu del presbiteri. Sa mirada, ja rendida, torna a enlairar-se am l' encens fins als ulls hermosos de la Verge. I allí s' pará, allí es gronxá, frisoza de caritat, asse degada de consol.

Peró la Verge mirava al cel. En son extasis, pel jugador incompreensible, aquells ulls hermosos, d' infinidad puresa, ni pestanyejaven, ni mai s' abaixaven a mirar a la generació adolorida qu' a sos peus pregava. Del mig d' aquella foscor, d' aquell reculliment devotísim, s' escapaven gemecs, sospirs ansiosos, estossecs de basques doloroses, ansies enternidores d' una humanitat desamparada, frisoza, com ell, de consòl; però la Verge no baixava 'ls ulls.

—¡Oh Verge, oh Mare, que mireu al cel, palau de totes les ditxes; digneu-vos mirarme a mi! Ving aquí a penedir-me; ving aquí cercant consol; ving aquí a rebre consell. No só jo: és l' espós, el pare...

I un nus a la gola no l' deixá acabar. Los ulls, amarats de llagrimes, se li axugaren de repent, en les llurs nines brillá espurna de foc, sa boca s' quedá bada, tremolosa, i extengué sos braços en l'aire implorant tot anhelós.

Oh, sí! Ho havia vist, ho havia vist: lo pit de la Verge s' movia, glatia am ruda batalla per rompre a parlar; sos dits xics, ja decloses, tremolaven com a joncs; sos ulls ploraven, li vibraben les parpelles, l' anava a mirar. Oh, sí! L'anava a mirar.

NARCÍS OLLER

(Continuará.)

Desde Santiago de Cuba⁽¹⁾

Amich Director: La festa del Vinyet que, seguint la costúm establerta de molts anys en aquesta ciutat celebrém cada any per l' Agost els sitgetans que aquí es trovan s' ha celebrat també enguany.

Reunits per suscripció uns cuants duros es celebrá lo dia 24 d' Agost un ofici solemne en l' Iglesia de Sant Francesch y... parém de contar. A la veritat que la comissió encarregada de commemorar aytal diada, que casi sempre está formada de tres ó quatre sitgetans dels de més posició dins del comerç, ho han tingut bon tros descuidat, sempre els hi passa alló de que no s' recordan de Sta Bárbara no mes que quant trona puig en els tres anys que fa qu' estich aquí, sempre s' han enrecordat cuan ja ha passat lo dia de la festa. Casi casi qu' es una miqueta massa de descuit, ó celebrarla ó deixarla, crech que ab el pas que aném lo més fácil será aixó, puig segons tinch entés per habermho explicat algún d' aquets sitgetans d' otras que no son sitgetans, anys enrera cuant l' iniciador d' aquestas festas era en Xavier Matas, se n' celebrava cada una que donava goig el contemplarla; més d' ensá de la mort d' aquell patrici, aquestas festas han anat decahint més y més, fins al extrém que l' dia que s' celebrán casi ni sembla que se n' fassin.

De totes maneres las celebradas aquest any han resultat bastant lluhidas, pero de desitjar fora que se las revestís de l' esplendor que s' mereixen, per lo que crech fora precis constituir una associació per l' estil de las que hi ha á Catalunya, que recullen diners per medi de quotas mensuals, ab lo que crech s' obtindrían millors resultats y per lo mateix podrian celebrarse no tant sols las festas del Vinyet sino també las de la Festa Major.

Lo mateix dia 24 van tenir llocho en lo «Centre Catalanista» las eleccions pera reelegir lo Concell Directiu pera aquest any, resultant elegits per majoria de vots los senyors següents:

President d' honor, En Frederich Boix y Prat; President efectiu, Ramón Fontanals; Vispresident, August Boix y Prat; Tresorer, Antón Arrufat; Secretari, Joan Nadal y Boix; Vocals, Joan Llosas, Jaume Cols, Pau Caral, Melitó Rovira, Esteve Lluhi, Joseph Marqués, Joseph Cusiné, Antón Soler, Jaume Pujol y Agustí Ferrer; Vocals suplents, Josep Bosch Jaume Mirabent, Joseph Roredora y Rafel Puig.

A proposta de n' Cols va anomenarse per unanimitat president d' honor al ferm catalanista en Frederich Boix y Prat pe 'ls molts mèrits que te contrets ab aquesta entitat; de la qui n' fou un dels més entusiasmas fundadors.

La nova Directiva entra animada per molts bons propòsits, lo que fá augurar una nova era d' engrandiment, molt més are que n' es fora una camarilla de mal-carats que no més procurava portar la discòrdia entre nosaltres.

D' assumptos relacionats ab la marxa del país n' hi ha ben poch que puguin interessar als que ns llegeixen; per de prompte tinch que dir que la crisis comercial segueix la seva marxa lenta.

Mentrestant la qüestió de la paga al exèrcit deslliura dor de l' illa, es la que porta á tothom en renou, puig es de lo únich de que s' parla. Han sigut ja nomenadas las comissions encarregadas de la revisió de las llistas.

En la Comisió Central, qu' está instalada en lo palau presidencíal, ocupa un dels llochs preferents el distingit fill de Sitges, en Joseph de Miró y Argenter, quin cárrech desempenya ab lo content de tot lo poble cubá.

SAID

Santiago de Cuba 28 d' Agost 1092

(1) Carta rebuda ab molt retrás.

PARLEM CLAR

Es cosa corrent á Sitges y fins el mateix Ajuntament ho reconeix. El nostre municipi no te fondos pera pagar als empleats y als industrials preferents.

El nostre impopular Ajuntament es un tronat.

Y aquesta afirmació irrefutable es la gran bofetada rubenta, plena d' ignominia, que ha rebut tota la camarilla caciquista, que durant tants anys han difamat á las personas honradas, á la gent digne d' aquesta vila.

Are que ocupa l' alcaldía una persona com cal, un digne patrici, esperem que no permeterà que la més gran injusticia regni en l' administració de la Casa de la Vila.

Per boca del mateix alcalde, sentirem en la ante pasada sessió, que l' Ajuntament no te fondos pera pagar deutes sagrats. Es á dir, que te de cumplir forzosament l' adagi castellá de que *poco dinero, poco sermón*.

Peró es el cas que no tots els que treballan per compte del Municipi, deixan de cobrar per falta de fondos. Aquí tenim al nostre aprofitat Secretari, autor y director del descrédit en que s' trova el Municipi, que cobra guapament la seva crescuda paga. Ell no s' deixa perdre cap mesada. Que 'ls pobres jornaleros, que 'ls industrials y que 'ls acreedors preferents del Ajuntament no cobrin, el te sense cuydado. La qüestió es qu' ell cobri y ancha Castilla.

Peró aixó no s' pot tolerar de cap manera. Si l' Ajuntament no te fondos, es precis que lo que s' recaudi se reparteixi equitativament entre 'ls que tenen dret á cobrar, y no que l' Secretari sigui l' únich acreedor preferent.

Hi ha que distingir.

També ns diuen que l' tranquil Agutzilet es dels que també cobren puntualment los seus honorables comptes per gastos d' impremta.

Aquestas preferencias no poden durar. L' actual Alcalde, que l' considerem persona ben independent y deslligat de tota influencia caciquista, creyém que obrará rectament en aque't assumpto, que causa llástima el tractarlo.

Se te de acabar d' un cop de que l' Secretari sigui l' aixirit que cobri puntualment. Altres n' hi ha ab tants ó més drets qu' ell.

YORK

BIBLIOGRAFIA

EL POBLE GRIS, per Santiago Rusiñol.—Elegant volum editat al Avenç.

El nou llibre que darrerament ha donat á l' estampa el genial artista catalá, vé á refermar la merescuda fama, que ha sapigut guanyarse en la moderna literatura de nostra Patria. En Rusiñol ha acoblat en delectós aplech una munió d' articles destinats á descriure la vida d' un poble. En el prefaci ja n' diu l' autor: «No hi vulguis veure aquest poble, ni aquell, ni l' de mes enllá. Es extracte de poble, es poble concentrat, poble dels que no n' hi han mes ni menos, dels del rengle i dels de carretera.»

«El mon n' está ple d' aquets pobles. Varien de posició en el jeure, però tots jeuen:.....»

Y en Rusiñol dotat d' un esperit finíssim d' observació, ab el visturi á la má, realisa un hermós treball de disecció digne per tots conceptes d' esser alabat. El clyché fet de ma mestre que ns presenta d' aquells ridicols conspiradors que freqüentan «El Club dels exaltats», ens fa venir á la memoria á tots els *mamarrachos* inofensius que circulan per tots el pobles parlant sempre de *reacción* y *oscurantismo*, que tenen acaparada la *libertad* y que sols se serveixen darte patent de de mócrata y *progrèssiu* el dia que comets la bestiesa de pensar com ells, qu' es pensar ben poca cosa. També mereix citarse per lo ben ensopegada, la ressenya que fa de una sessió d' Ajuntament, en quina s' parla de fer «administració *hermanada* ab las milloras»; las ditxosas *milloras*, recurs gastat de que usan y abusan tots els Ajuntaments dels pobles petits y fins dels grans per disfressar els seus tarugos.

En altres articles com en «El cant del batre» y «La nit del amor», se ns presenta en Rusiñol, pintantnos tristesas rublertas de poesia, una plasticitat y bellesa incomparables, tenint sempre en constant tensió la corda sentimental y melangiosa y avalorat tot ab els refinaments de la seva anima d' artista.

El llibre den Rusiñol, rebut ab general acceptació, es un digne company dels que ja porta publicats y representa una adquisició valiosíssima pera tots els ayments de las lletres catalanas.

EL JARDÍN ABANDONADO, quadro poemátich en un acte per Santiago Rusiñol; ilustracions musicals de Joon Gay.

El distingit lliterat D. Miquel Sarmiento ha fet una traducció fidelíssima y acabada del hermós poema den Rusiñol, de quin ens ocnparém a son degut temps. Ha sigut novament publicat per l' Avenç en luxosa edició que s' ven á 2 pessetas l' exemplar.

M. DE P.

Sessió del Ajuntament

Després de patir horrorosament durant una pila de dies, privats de poguer fruïr aqueix divertit espectacle, arribà per fi el dimars y ab alegria al cor y l'anima vibranta, ens dirigirem ab pas segur a la Casa de la Vila disposats a fer la ressenya de la sessió en la forma avans acostumada, pera que l'Alcaldia pugui lluhirse posant remey a *semejante desafiado*. Intentarem penetrar, com altres vegades, a las oficinas pera sorprendre a nostres regidors en sos habituals entreteniments y, contra lo que esperavam, un agutzil ens barrà la porta que dona accés a la secretaria. Al preguntarli nosaltres el per qué d'aquella actitud, no va tornarnos resposta pero va farnos una senya molt significativa.

Altres sorpreses ens esperavan.

Al comensar la sessió, com si obehessin a una consigna, tos els regidors (fent grans esforços) posaren cara d' homes entenimentats, segurament pera dar més solemnitat al acte, imposar més respecte y evitar el que *cierto papelucho* tingui ocasió de pendrer en broma els importantíssims debats, rebuts ab forsa gresca per tot Sitges y que tant servixen per *espatarrar* als pobres de esperit, com per fer esquinsar de riure a uns quants *mozalvetes irrespetuosos*.

En aquells moments preciosos un vehí dels voltants, solista de fiscorn, ensajava una *marcha fúnebre* y ab aqueix acompanyament el secretari donà lectura a l'acta de la sessió anterior, posada en *solfa*, per una felis coincidencia.

L'acta fou aprovada per unanimitat y estrepitosament aplaudida, demanant alguns entusiastes la seva repetició; pero l' senyor Venturera, visiblement commogut, va posarse dret, arronsant graciosament las espatillas y ab un somris de *circo ecuestre* es girava d un cantó al altre, com volent dir: «gracias, gracias poble burro; no puch complaure 't perque 'm trovo molt cansat, pero jo faré tots els possibles per tractarte com mereixes».

Seguidament y un cop renascuda la calma, el Consistori va enterarse de varis assumptos d' escassa importancia, fent per últim el *noy maco*, senyor Mitjans, algunas denuncias referents a la ausencia complerta de condicions higiènicas que reuneixen moltes casas habitades per obrers, y posant en coneixement de l'Alcalde l' explotació inicua de que son victimas els infelissos treballadors ocupats en la pedrera de Garraf. L'alcalde, senyor Benaprés, va prometre ocuparse d'aquesta qüestió, invitant al contratista d'aquelles obras a que 's presenti devant la Junta local de reformas socials, que dintre poch ha de reunir-se, y dongui las explicacions necessarias, relacionadas ab els fets denunciats.

Y va acabarse la sessió a dos quarts de vuyt del vespre, sense cap més incident digne de tenir-se en compte.

NOTICIAS

A l'avansada edat de 78 anys el diuenge cap a la vesprada, va morir el decà dels fusters d'aquesta vila, l'honorat industrial D. n Josep Cartró que 'n distintes èpocas havia des-empenyat càrrech importants ahont se havia fet guanyar las simpatias del vehinat. En e' enterro que va tenir lloch el dilluns a la tarde va assistirhi una nombrosa concurrencia.

Enviem al fill del difunt, el nostre amich D. Antoni Cartró y Escala a tota la demás familia el nostre mes sentit pesam.

Aquesta setmana las parellas anomenadas del *bou* han estat molt mes afortunadas ab la seva pesca, puig hi ha agut dias que 'l llus s' ha venut a la plassa al preu de 70 céntims la tersa y els molls més grossos a 30 céntims.

Els calífers de la molvasia y mosc tel estant fent la última tria del rahim. La cullita ha resultat molt escassa pero de bona ca'itat.

Hem tingut el gust de veurer al carrer, el nostre amich l' actual administrador de la Santíssima trinita don Manel Bertrán que per espay de molts dias una forta malaltia l' havia retingut al llit.

Ens alegrém moltíssim de qu' hagi recobrat del tot la salut.

Molt aviat s' estrenarà en el teatre de Romea de Barcelona *El Malalt Crònic* sagnet d' en Santiago Rusiñol.

Dimecres passat la barca que dirigeix en Quimet Roés agafà una grossa tortuga.

Veritablement nos estranyà; ja que no sol sucehir gayre be may en nostre platxa.

Ha arribat a nosaltres com queixa y que 'ns han dit ho fessim constar.

Denchs, els vehíns del carrer de S. Bartumeu están sumament amohinats per l' escándol produhit pel col·legi que dirigeix la Sra. Ribó.

Aqueix método d' ensenyança, en fer cantar a las criaturas, lo que haurían de dir ab veu natural, ens sembla quelcom cursi y de poch resultat.

Supliquém a dita Sra. Ribó qu' es deixi de notas; perque a las criaturas las hi farà més bon profit y apendrán més be ab lletres que no ab sonidos aixordadors que se senten de molt lluny y sobre tot fan mal de cap.

Agrahím moltíssim al bon amich Santiago Rusiñol la amabilitat que ha tingut d' enviarnos son últim llibre *El Poble gris*, aixís com l' admirab'e traducció feta per D. Miquel Sarmiento del celebrat paema *El Jardí abandonat*, de quinas obras ne doném compte en la secció corresponent.

El temps aquesta setmana s' ha aguantat molt bonans ab tendencia a pluja, havent parat la fresca d' aquets dias passats.

Lo vinent dijous día 16 per la tarde, tindrà lloch en lo Palau de Bellas Arts, de Barcelona, ahoat está instalada la Exposició d' Art Antich, un gran concert com a debut de «La Capella Catalana de Concerts», que dirigeix l' intelligent mestre senyor Cassadó. Lo programa es esculidíssim, figuranthi l' estreno en Espanya del poema sinfònic del esmentat mestre, el qual obtingué un senyalat triomf quant, per primera vegada s' executá a Alemany.

Además forman part del programa composicions d' en Wagner, Haydin, Pa'estrina, Humperdink, Cassadó y altres eminentes autors.

No duptem que 'ls sitgetants aymants de la bona música, assistirán a aquest gran concert y al mateix temps podrán admirar las bellezas de l' Exposició de l' Art Antich.

En la passada sessió de la Diputació provincial se presentí un dictamen referent a la creació d' un Laboratori Municipal en aquesta vila, que sollicitava l' alcalde senyor Benaprés. La Diputació, en son dictamen, se de clarava incompetent per resoldrer aquest assumpto y per consegüent, fugint d' estudi, ea subvencionar lo Laboratori. A petició del diputat provincial, lo nostre distingit amich senyor Alvarez, que cada any estihueja en aquesta vila, quedá el dictamen sobre la taula pera estudiarlo detingudament.

Desitjariam que la Diputació prengües un acort favorable pera la nostre vila.

El dimars passat estigué breus moments en aquesta vi a junt ab altres amichs el distingit artista D. Alexandre de Riquer. L' objecte del viatge fou visitar el taller museu «Cau Ferrat» y treure 'n algunas fotografias de las millors obras que forman part de la tant notabilíssima collecció.

REGALO AL PUBLICH.—El nostre amich en Joaquim de Miró, ens comunica que l' número 186, ha sigut l' afavorit ab l' hermós quadro al oli, que tenia exposat en la ebanisteria de ca 'n Parera.

En el vapor «Montevideo» va embarcarse de retorn pera Santiago de Cuba nostre bon amich Antón Arias y Vidal, a qui desitjem una próspera estada, en la isla pera poguer tornar ben prompte a la seva patria.

El passat diumenge hi hagué molt moviment de passatgers a l' estació del ferrocarril, al objecte d' anar a veurer la tant esperada cavalcada, a Barcelona, que per fi pogué ferse aquell día.

A causa d' haver sortit tart y esser la comitiva llarguissima, moltes foren las personas que retornaren ab lo tren de la matinada del dilluns, sens pòguerla veurer tota.

La noticia de la mort del compatrici D. Ignaci Barbeix a Mayagüez (Puerto Rico), va esser rebuda entre las personas que 'l coneixían, ab grant sentiment.

Fem constar nostre condol desd' aquestas columnas.

Es curiosa la següent estadística de's viatgers arribats a Barcelona durant las festas de la Mercè per las estacions de la Companyia del ferrocarrils de M. Z. A.

A comptar desde 'l 21 de setembre en que van comensar a regir el serveys extraordinaris, fins al 2 d' octubre en que oficialment s'havian d' acabar las festas van arribar 165,000 viatgers.

En la estació de Barcelona van recullir 99,000 bitllets, en la del Paseig de Gracia 46,000, y en la de Sans 20,000. Els dias de máximas arribadas van ser el 28 de setembre pera la estació de Barcelona que va recullir 16,300 bitllets; el día 24 pera la del Paseig de Gracia que va recullir 8,300; y el día 29 pera la de Sans que va recullir 3,200.

En la darrera dezena de setembre hi hagué en els ferrocarrils catalans de la Companyia un moviment total de 338,000 viatgers que representa un augment de 139,000 sobre 'l moviment de igual període del any anterior, aixó es, uns 14 000 viatgers més cada dia, per terme mitg, que l'any pasat.

Recómanem als nostres lectors y als regidors que forman l' Ajuntament d' aquesta vila, la lectura de l' article *Municipios rurales* sobre el projecte del nou reglament de secretaris.

Els ajuntaments han de donar el seu parer sobre dit reglament. Esperem el que donarà el nostre.

Els secretaris de poble com el nostre, cobrarán lo mateix que els que tenen set mil ánimas.

La Cámara agrícola oficial del Vallés está movent contra aixó una gran campanya, haven presentat una instancia demanant al ministre de Gobernació una prórroga, y que puguin donar el seu parer además dels Ajuntaments, las corporacions oficials.

La companyia d' aficionats de «El Retiro» tingu junta el passat dilluns pera tractar de fer una funció a benefici d' un malalt d' aquesta vila.

Don Salvador Robert, qu' era l' que presidía, hi estigué de conformitat, essent aixó la causa de que 'ls demás ho aprobessin també.

Nosaltres en tractantse d' actes bons, com ho es aquest, no menys ho aprobém sino que 'ns alegrariam moltíssim qu' es vejés ben curullat dit local de «El Retiro» y que tingués prompte millora dit malalt.

Com a resultat de dita reunió, la companyia Retirista celebrará l' vinent diumenge una gran funció a benefici del apreciat jove malalt.

El programa es el següent:

Sinfonia, per la banda. La divertida pessa catalana «Com a cá 'l sogre». Una pessa de concert, per la banda. La xistosa comedia «Pluja d' istiu». Pas dob'e per la banda. Lo saynete «De panxa 'l sol».

En la funció hi pendrá part la distingida actriu senyoreta Guillot.

Donat lo escullit de programa y 'l carácter benèfic de la funció, no duptem que 'l teatre de «El Retiro» se veurá completament ple.

En lo número últim de *El Eco del caciquisme* s' inserta un solt, que sembla d' encàrrech, en el qual dona compte de la terminació de las obras de la cloaca afluent del carrer de Jesús, en lo tros comprés entre 'ls carrers de Francisco Gumá y Isla de Cuba, propasantse 'l contratista començarla pel tros corresponent al carrer de Francisco Gumá tan bon punt la pugui comensar sens molestia pera 'ls vehns ni pera 'l públich.

Al periódich oficial de l' Ajuntament debían d'ili que no es gens correcte qu' un empresari de per sí disposi del plasso pera la realisació d' una obra pública y d' utilitat, puig sembla que l' Ajuntament so's per gracia d' aquest empresari pugui portar a cap las obras públicas que son necessarias.

Tampoch es lògich y so's se compren a'enent a miras particulars, que no hagi més rescut forta protesta del *defensor de los intereses locales y materiales de esta villa* per el modo que s' ha construhit dita cloaca, donchs al cap de tres dias ja hi havia 'l fondo fet y 'n tardaren dinou més pera construhirla, causant aixís grans molestias al vehinat y al públich en general.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Avuy diumenge a las 4 y mitja de la tarde ab exposició de Nostramo, se cantarà a veus y orgue una part del Santísim Rosari, exercicis del més d' Octubre, cant dels goigs de la Verge del Roser y reserva.

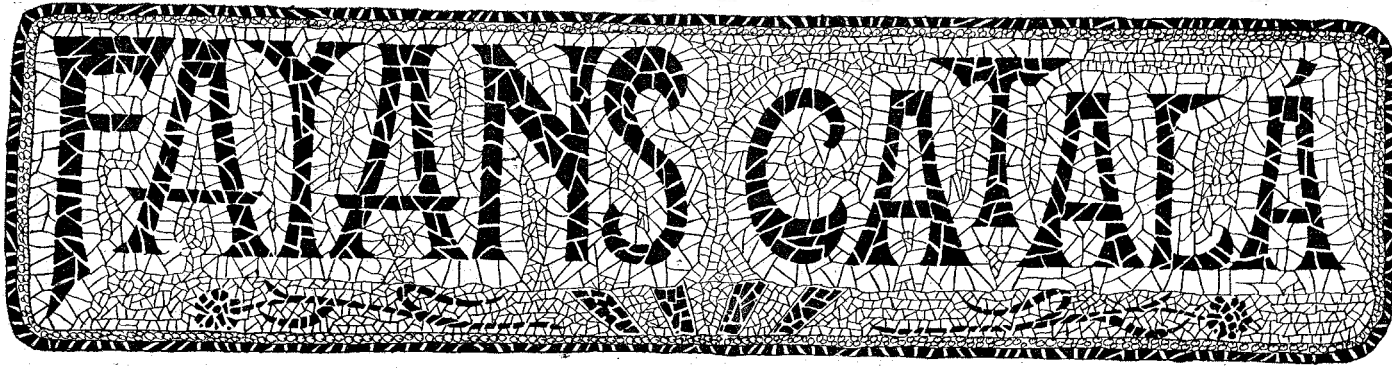
Dilluns y demás dias de la setmana, durant la missa de las set del matí, se resarán dos parts del Rosari y a las sis y mitja del vespre continuarán los exercicis del més d' Octubre.

Dissapte a las 4 y mitja de la tarde Sabatina y Salve al Vinyet.

Diumenge a las 10 del matí, solemne ofici de la Minerva ab exposició del Santísim Sagrament y professó per l' interior del temple.

Imp. de P. Bufarull, Templarios 2 y 4.—BARCELONA

OBJECTES ARTÍSTICHS

per a Regalos

Gran via, 289.-BARCELONA

VI MIRABENT CONTRA LA INAPETENCIA RECONSTITUYENT TÓNICH NUTRITIU PODERÓS

Contra la pèrdua del apetit y convalecencia y enfermetats llargas, Recomanem als malalts y personas delicadas l'emple^o del **Vi Mirabent**, constituït a base de las tres *Quina, Cacao, Colombo y Peptona ó carn.* sent un dels mellors Tònichs nutritius y l'únic reconstituyent natural y complet.

Dit **Vi**, sóportat per ls estòmachs més delicats activa la nutrició y fa recobrar las forsas en los individus que esperimentan un decaïment orgànich. Al propi temps facilita una bona digestió evitant las traballosas é incomplertas. — Preu de la botella 2'50 pessetas.

Para ls cassos en que's tracta de combatir la *Anemia, Clorosis* (colors pàlits), *desarreglos menstruals* y demés afeccions degudas a *pobresa de saïch*, tenim preparat el **El Vi Mirabent Ferruginós**, contra la *inapetencia*, de composició semblant al anterior, ab la adició del *Ferro*, en estat perfectament soluble y enterament assimilat. Preu de la botella 3 Ptas.

Quant hi ha necessitat de combatir els efectes del *Linfatisme, Raquitisme, Escrófulas, Infarts Glanduars, etc.*, tenim preparat el **Vi Mirabent Fosfatat**, contra la *inapetencia*, de resultats marcadament visibles. — Preu de la botella 3 pessetas.

DE VENTA A SITGES: Farmacia del señor Vallés, Plassa del Marqués de Mont-Roig

DIPOSIT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA: Oficina de Farmacia y Laboratori Químich de F. MIRABENT, Diputació, 411 y Girona, 83

LA CATALANA

Companyia de segurs contra incendis y explosions á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS: { Capital social 5.000,000 pessetas
Reservas y primas 13.294,501'73 pessetas

Fondos colocats en inmuebles á Barcelona y valors de major garantía

Sinistres pagats, 6.283 que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN

LA GRESHAM

Companyia Inglesa de seguros sobre la vida y de rentas vitalicias - Fundada en 1884
Pólissas indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderadas

La Gresham té constituït el dipòsit exigít per las lleys fiscals y vigents com garantía per sos assegurats á Espanya.

Oficinas per a

Plassa Catalunya, 9, Barcelona.

A Sitges: Joan Amell, Carrer de St. Pere, 7

LA PALATINE

Companyia Inglesa de seguros contra incendis, explosions y accidents

Oficinas per a Catalunya, PLASSA DE CATALUNYA, 9 — BARCELONA

A SITGES, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, Número 7

GRAN
Camiseria y Corbateria

Corbatas d' última novetat

PREUS BARRATISSIMS

Carrer Boqueria, 32

BARCELONA

Cassadó y Moreu

PIANOS

VENDAS, ILOGUERS Y PLASSOS

Dormitori de St. Francisco, 27

BARCELONA

FABRICA DE LICORS

(Primera á Sitges) de

MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **VERMOUTH** marca **MARGARIT** quina classe es sens dupte la millor que 's fabrica á Espanya, puch desd' avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiança que no desmereixerá de la fama que ja acreditada te dit **VERMOUTH MARGARIT**.

Vermouth BLANCA SITGES (sech)

Malvasia y Moscatell de cullita propia.

Existencias en tots els Cafés, Restaurants, Colmados etc., etc.

CONFITERIA LA PERLA

Major, 50.—SITGES.

Fabricació especial de xocolatè fet á la pedra ab canyella y vainilla.

Recomaném els nostres olis per sa puresa y refinació de las comarcas de Aragón, Reus, Tortosa y Urgell

Preus sense competencia

Esperit de Vi

VAÑO HERMANOS

DE

VALENCIA.— Representant

B. Carbonell y Batlle

GRAN EXIT

VERMOUT BALOMI

Caixa de 12 ampollas 22'50 ptas.

Ampolla. . . . . 2'50

B. Carbonell y Batlle

Plassa Marqués de Mont-Roig, 1

Fundas de palla, 3/4 litre, 1000, 18 pessetas; per paquets 250 5 pessetas.